

Llei

**d'ordenació
ambiental de
l'enllumenament
per a la protecció
del medi nocturn**

PARLAMENT DE CATALUNYA

Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

Aprovada pel Ple del Parlament
(tramitació núm. 200-00028/06) en
la sessió núm. 34, del 16 de maig de
2001 (*Diari de Sessions del Parlament
de Catalunya*, sèrie P, núm. 52).

Publicada en el *Butlletí Oficial del
Parlament de Catalunya*, núm. 187,
del 28 de maig de 2001.

Promulgada el 31 de maig de 2001,
en el *Diari Oficial de la Generalitat
de Catalunya*, núm. 3407, del 12 de
juny de 2001.

Presentació i edició a cura del lletrat
Sr. Xavier Muro i Bas

Primera edició, setembre del 2002 (edició núm. 136)

© Publicacions del Parlament de Catalunya
A/e: edicions@parlament-cat.es

Tiratge: 1.000 exemplars

Imprès a Multitext, SA, Barcelona

Dipòsit legal: B-38.786-2002

Edició no venal

Presentació

Aquesta Llei es pot considerar pionera a l'Estat espanyol, ja que, encara que l'any 1988 es va aprovar a Canàries una llei de protecció de la qualitat astrològica dels seus observatoris, el seu abast era molt més reduït i, fins i tot, des del punt de vista geogràfic, limitava la seva aplicació a una part del territori autònomic –l'illa de Palma i, en menor mesura encara, Tenerife–, de manera que no es pot considerar que constituís una regulació del mateix caire que la que ara presentem. D'altra banda, tampoc no hi ha normativa de la Unió Europea sobre protecció del medi nocturn, encara que alguna entitat subestatal, especialment a Itàlia, n'ha aprovat alguna norma.

L'interès per evitar o reduir la contaminació lumínica exigia una norma específica i de rang legal, perquè les lleis generals que podien servir per a fonamentar una intervenció en aquest àmbit eren insuficients o inadequades, pel seu objecte o pel seu àmbit d'aplicació, ja que o bé es referien a la contaminació de l'atmosfera per emissions o bé es limitaven a actuar sobre les activitats i, per tant, només sobre les instal·lacions que serveixen de base o de suport físic per a desenvolupar-les. La seva incidència en el medi ambient era entesa només com la introducció de substàncies, vibracions, radiacions, calor o soroll a l'atmosfera, l'aigua o el sòl (art. 4.2.a de la Llei 3/1998, de 27 de febrer). No s'intervenia, per tant, sobre aquelles instal·lacions que no servien de base per a cap activitat: vies urbanes, edificis i serveis públics. D'altra banda, l'ordenació urbanística tampoc no era apropiada per a establir limitacions per raó de la contaminació lumínica.

Tant per la seva importància, per la voluntat que fos innovadora i exemplificadora, com per la possibilitat d'incidir en alguna altra normativa de rang legal, ca-

lia que la regulació es fes amb una norma amb rang de llei. La conveniència d'una normativa general veïa donada també per la necessitat d'evitar actuacions incompletes o, fins i tot, una diversitat de solucions locals, amb possible disparitat de criteris i perill de fragmentació territorial.

Aquesta Llei s'ha d'inscriure dins de la normativa d'intervenció per raons mediambientals o proteccionistes. Per tant, l'atribució competencial la trobem en l'article 10.6 de l'Estatut, que, malgrat que supediti l'exercici de la potestat legislativa autonòmica a la legislació estatal bàsica en la matèria, possibilita legislar abans que aquesta darrera existeixi, segons ha considerat la jurisprudència constitucional. No obstant aquest enquadrament competencial, podria passar que la regulació establerta per aquesta Llei penetrés en algun moment dins d'altres matèries de competència estatal, com la il·luminació de les costes (149.1.20 CE), el trànsit i la circulació de vehicles de motor (149.1.21 CE) o l'enllumenat d'instal·lacions militars i de les forces de seguretat estatals (149.1.4 i 149.1.29). A més, la qualificació d'interès general o el caràcter supracomunitari, segons els casos, d'altres instal·lacions podrien limitar la capacitat de regulació autonòmica, la qual cosa podria donar lloc al fet que instal·lacions similars des del punt de vista de la contaminació lumínica que es pretén evitar o reduir no estiguessin subjectes a la mateixa regulació. En conseqüència, resulta plenament justificable i correcte que la mateixa Llei exclogui les esmentades instal·lacions del seu àmbit d'aplicació (art. 3).

Es tracta d'una llei breu, amb un contingut tècnic notable, que, si bé estableix els principis, les definicions, les prohibicions, les limitacions i els instruments de control necessaris, requereix en gran manera el complement reglamentari perquè la intervenció que s'ha d'exercir, per la seva naturalesa, ha de tenir un nivell tècnic minuciós i precís, que només pot establir-se mitjançant una norma de rang reglamentari. El reglament és, a més, un instrument que facilitarà l'actualització previsiblement necessària com a con-

seqüència del desenvolupament tecnològic que es pot produir en aquesta matèria. Resulta lògic, així, que es trobin fins a set remissions al reglament entre els vint-i-quatre articles, a més de l'habilitació general continguda en la disposició final cinquena. Per tant, el reglament que s'ha de dictar té ja un contingut mínim prescrit per la mateixa Llei.

Malgrat la brevetat de la Llei, que podria fer pensar en una paral·lela simplicitat del desplegament reglamentari, el termini que té el Govern per a dictar aquesta norma és de quatre mesos a partir de la creació de la comissió establerta per la disposició final 3.1, la qual cosa dóna idea de la previsible complexitat d'aquest desplegament. A més, hi ha la voluntat que els sectors afectats participin en la seva elaboració, mitjançant una plataforma institucional que els faciliti aquesta participació, ja que és possible que en aquest àmbit no hi hagi gaires organitzacions sectorials formalment reconegudes.

Malgrat l'extensa remissió al reglament, la Llei té els continguts que, per imperatiu constitucional, s'ha de reservar a una norma d'aquest rang, com ara l'establiment de les prohibicions i les limitacions, una mínima ordenació competencial, els procediments d'intervenció i el règim sancionador. També conté unes disposicions generals imprescindibles com a directrius de la normativa: finalitats (art. 2), definicions (art. 4) i criteris per a establir més endavant una ordenació per zones (art. 5).

En tant que llei d'intervenció, conté prohibicions i limitacions, com ja s'ha assenyalat, adreçades a tot-hom, però també conté unes prescripcions que afecten concretament les construccions públiques i la contractació, i que ha de complir especialment l'Administració, la qual està subjecta a un règim diferent del que recau sobre els particulars que fa que no estigui sotmesa al sistema sancionador establert, però que convé que hi siguin perquè l'Administració pot servir d'exemple i d'estímul en l'acció de donar compliment als objectius perseguits per la Llei.

Cal destacar que la Llei considera les repercussions econòmiques de la seva aplicació i estableix un instrument específic de finançament, el fons econòmic (art. 13), important per a l'Administració local, ja que hi està fortament implicada: recordem que l'enllumenat públic és un servei mínim obligatori dels municipis.

Per tal d'assegurar el compliment efectiu d'una llei d'intervenció d'aquestes característiques, cal establir un règim sancionador. La llei que presentem n'incorpora un de bastant complet, que recull, a més dels elements bàsics en una regulació d'aquest tipus, l'habilitació per a adoptar mesures cautelars, que poden arribar a la desconexió de l'enllumenat infractor (art. 21). La Llei no determina la distribució de competències en el règim sancionador, sinó que remet al desplegament reglamentari, tot i que assenyala que no sols correspon a l'Administració de la Generalitat sinó que incumbeix també l'Administració local. La inspecció s'atribueix indistintament també a aquestes administracions, les quals poden optar per exercir-la directament o poden recórrer a entitats col·laboradores, possibilitat que ja s'ha admès en altres activitats de control mediambiental. Tot i que l'administració local concernida que s'assenyala com a competent és la municipal, també es considera la possibilitat de delegar l'establiment de la zonificació als consells comarcals (DA quarta).

Com ja s'ha indicat, es regula la constitució d'un òrgan de participació dels sectors afectats, en una disposició final, tot i que no se'n detallen la composició i les funcions, que cal suposar que seran únicament consultives i que s'expressaran per mitjà d'informes no vinculants.

Cal remarcar, així mateix, la previsió de col·laboració amb l'Administració de l'Estat, imprescindible per a assolir el màxim d'efectivitat de la Llei, ateses les exclusions de l'article 3 i la impossibilitat d'aplicar-hi els preceptes sobre contractació amb l'Administració i obres públiques.

Atès el caràcter innovador de la Llei, s'ha disposat una *vacatio legis* més extensa del que és habitual per tal de facilitar-ne el coneixement públic i poder preparar les mesures necessàries per a la seva aplicació. Així mateix, s'ha volgut deixar un període prou llarg per a l'adaptació de les instal·lacions existents i possibilitar una aplicació de la Llei gradual i ajustada a les disponibilitats pressupostàries de les administracions afectades.

Xavier Muro i Bas

Contingut sistemàtic de la Llei

Preàmbul	13
<i>Capítol I. Disposicions generals</i>	15
Article 1. Objecte	15
Article 2. Finalitats	15
Article 3. Exempcions d'aplicació	15
Article 4. Definicions	16
<i>Capítol II. Règim regulador dels enllumenats</i>	18
Article 5. Zonificació	18
Article 6. Limitacions i prohibicions	19
Article 7. Característiques de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament	20
Article 8. Règim estacional i horari d'usos de l'enllumenat	21
<i>Capítol III. Actuacions de les administracions públiques</i>	22
Article 9. Obligacions de les administracions públiques	22
Article 10. Règim d'intervenció de l'Administració ambiental	23
Article 11. Criteris per a la contractació administrativa	23
Article 12. Construccions finançades amb fons públics	24
<i>Capítol IV. Règim econòmic</i>	24
Article 13. Fons econòmic	24
Article 14. Règim d'ajuts	25
<i>Capítol V. Règim sancionador i potestat d'inspecció i control</i>	25
Article 15. Infraccions sancionables	25
Article 16. Tipificació	25
Article 17. Responsabilitat	26
Article 18. Procediment sancionador	26
Article 19. Quantia de les sancions	27

Article 20. Graduació de les sancions	27
Article 21. Mesures cautelars	27
Article 22. Multes coercitives i reparació dels danys	28
Article 23. Potestat sancionadora i òrgans competents	28
Article 24. Potestat d'inspecció i control	28
Disposicions addicionals	29
Disposicions transitòries	30
Disposicions finals	30

Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

PREÀMBUL

L'enllumenament artificial durant la nit és un dels requisits imprescindibles per a l'habitabilitat de les zones urbanes modernes i, en menor mesura, de les zones rurals, i és també necessari per a la realització d'un gran nombre d'activitats lúdiques, comercials o productives. No obstant això, un disseny o un ús inadequats de les instal·lacions d'enllumenament té conseqüències perjudicials per a la biodiversitat i el medi ambient, en la mesura que s'estiguin alterant, d'una manera desordenada, les condicions naturals de foscor que són pròpies de les hores nocturnes.

D'altra banda, un enllumenament nocturn excessiu o defectuós constitueix una forma de contaminació, en tant que afecta la visió del cel, el qual forma part del paisatge natural i ha d'ésser protegit, tant perquè es tracta d'un patrimoni comú de tots els ciutadans com per la necessitat de possibilitar-ne l'estudi científic.

Finalment, un enllumenament nocturn que respongui a criteris coherents i racionals té una incidència directa i immediata en el consum de les fonts d'energia i fa possible un notable estalvi energètic. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'ús eficient dels recursos és un dels principis bàsics de desenvolupament sostenible a què aspira Catalunya.

Igualment, cal tenir present que el Parlament ja s'ha pronunciat, en diverses resolucions, sobre la necessitat de dur a terme les actuacions adequades per a afrontar la problemàtica derivada de la contaminació lumínica. Així, la Resolució 89/V, del 1996, fa referèn-

cia a la necessitat d'impedir la dispersió lumínica; la Resolució 728/V, del 1998, instava el Govern a impulsar un programa d'actuacions per combatre la contaminació lumínica, i la Resolució 616/V, del 1998, instava el Govern a constituir una comissió tècnica per a l'elaboració d'una norma reguladora d'aquest tipus de contaminació.

Totes aquestes raons, unides a la progressiva conscienciació ciutadana vers la protecció del medi, justifiquen la necessitat de regular, mitjançant aquesta Llei, mecanismes que permetin donar resposta a la problemàtica que planteja un enllumenament nocturn inadequat, i a les formes de contaminació lumínica que en derivin, sense oblidar en cap moment la importància que l'enllumenament nocturn té com a element essencial per a la seguretat ciutadana, per a la circulació i també per a la vida comercial, turística i recreativa de les zones habitades. En tot cas, una regulació adequada de l'enllumenament nocturn ha de contribuir a millorar la qualitat de vida dels ciutadans, a les ciutats i als pobles.

La Llei, doncs, determina la divisió del territori en diverses zones en funció de les característiques i especificitats de cada una en relació amb la claror lluminosa que hi pot ésser admissible, i també regula els aspectes relatius a les intensitats de brillantor permeses, al disseny i la instal·lació de l'enllumenat i al règim estacional i horari d'usos.

La Llei estableix igualment les obligacions de les administracions públiques per a assegurar el compliment dels objectius que persegueix, fixa els ajuts econòmics necessaris per a donar suport a les possibles operacions d'adaptació dels enllumenats existents a les noves prescripcions, regula el règim sancionador corresponent i, finalment, impulsa campanyes de conscienciació ciutadana envers la problemàtica ambiental que planteja la contaminació lumínica.

Tota aquesta regulació ha de permetre fer un altre pas endavant cap al compromís global de tota la societat en la defensa i la conservació del medi, inserit en el marc d'un desenvolupament sostenible

que faci possible el creixement del benestar econòmic i social i el compatibilitzi amb la necessària protecció del medi.

En aquest sentit, l'aplicació d'aquesta Llei ha de servir per a millorar l'eficiència energètica dels enllumenats.

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. *OBJECTE*

És objecte d'aquesta Llei la regulació de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament exterior i interior, pel que fa a la contaminació lumínica que poden produir.

ARTICLE 2. *FINALITATS*

Aquesta Llei té com a finalitats:

- a) Mantenir al màxim possible les condicions naturals de les hores nocturnes, en benefici de la fauna, de la flora i dels ecosistemes en general.
- b) Promoure l'eficiència energètica dels enllumenats exteriors i interiors mitjançant l'estalvi d'energia, sens minva de la seguretat.
- c) Evitar la intrusió lumínica en l'entorn domèstic i, en tot cas, minimitzar-ne les molèsties i els perjudicis.
- d) Prevenir i corregir els efectes de la contaminació lumínica en la visió del cel.

ARTICLE 3. *EXEMPCIONS D'APLICACIÓ*

1. Són exempts del compliment de les obligacions fixades per aquesta Llei, en els supòsits i amb l'abast que siguin fixats per via reglamentària:

- a) Els ports, els aeroports, les instal·lacions ferroviàries, les carreteres, les autovies i les autopistes.
- b) Els telefèrics i els altres mitjans de transport de tracció per cable.

c) Les instal·lacions i els dispositius de senyalització de costes.

d) Les instal·lacions de les forces i els cossos de seguretat i les instal·lacions de caràcter militar.

e) Els vehicles de motor.

f) En general, les infraestructures d'enllumenament de les quals sigui regulat per normes destinades a garantir la seguretat de la ciutadania.

2. S'exclou de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei la llum produïda per combustió en el marc d'una activitat sotmesa a autorització administrativa o a altres formes de control administratiu, si no té finalitat d'enllumenament.

ARTICLE 4. DEFINICIONS

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) *Contaminació lumínica*: l'emissió de flux lluminós de fonts artificials nocturnes en intensitats, direccions o rangs espectrals innecessaris per a la realització de les activitats previstes en la zona en què s'han instal·lat els llums.

b) *Difusió cap al cel*: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que es difonen devers el firmament.

c) *Enlluernament*: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que dificulten o impossibiliten la visió.

d) *Intrusió lumínica*: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que excedeixen de l'àrea on són útils per a l'activitat prevista i envaeixen zones en què no són necessaris i en què poden causar molèsties o perjudicis.

e) *Sobreconsum*: el consum energètic inútil o innecessari derivat de l'emissió de fluxos lluminosos amb excés d'intensitat o de distribució espectral.

f) *Enllumenat exterior*: la instal·lació prevista per a enllumenar superfícies situades fora d'espais coberts.

g) *Enllumenat interior*: la instal·lació prevista per a enllumenar superfícies situades dins d'espais coberts.

h) *Brillantor*: el flux de llum pròpia o reflectida, que pot ésser:

h1) *Brillantor reduïda*: la que és de baixa intensitat respecte al nivell referent de llum.

h2) *Brillantor mitjana*: la que té una intensitat intermèdia respecte al nivell referent de llum.

h3) *Brillantor alta*: la que té una intensitat accentuada respecte al nivell referent de llum.

i) *Nivell referent de llum*: nivell d'intensitat de fluxos lluminosos determinat per via reglamentària amb vista al compliment de les prescripcions d'aquesta Llei i de la normativa que la desplegui.

j) *Flux d'hemisferi superior instal·lat*: flux radiat per damunt del pla horitzontal per un aparell d'enllumenament o per un cos, un edifici o un element lluminós.

k) *Horari nocturn*: franja horària que va des de l'hora que sigui fixada per via reglamentària fins a la sortida del sol.

l) *Modificació de l'enllumenat*: canvi en les instal·lacions o els aparells d'enllumenament, amb l'abast i les condicions que siguin determinats per via reglamentària.

m) *Llum* (en masculí): aparell que conté una font de llum.

n) *Estalvi energètic*: obtenció de la llum necessària amb el mínim consum d'energia.

o) *Eficiència energètica*: màxim aprofitament d'un llum.

2. També als efectes d'aquesta Llei, i quant a l'ús a que és destinat l'enllumenat, s'entén per:

a) *Enllumenat exterior viari*: el de les superfícies destinades al trànsit de vehicles.

b) *Enllumenat exterior per a vianants*: el de les superfícies destinades al pas de persones.

c) *Enllumenat exterior viari i per a vianants*: el de les superfícies destinades al trànsit de vehicles i al pas de persones.

d) *Enllumenat exterior ornamental*: el de les superfícies enllumenades amb objectius estètics.

e) *Enllumenat exterior industrial*: el de les superfícies destinades a una activitat industrial.

f) *Enllumenat exterior comercial i publicitari*: el de les superfícies destinades a una activitat comercial o publicitària.

g) *Enllumenat exterior esportiu i recreatiu*: el de les superfícies destinades a una activitat esportiva o recreativa.

h) *Enllumenat exterior de seguretat*: el de les superfícies que cal vigilar i controlar.

i) *Enllumenat exterior d'edificis*: el de les superfícies que, tot i formar part d'una finca de propietat privada, són externes a les edificacions.

j) *Enllumenat exterior d'equipaments*: el de les superfícies que, tot i formar part d'un equipament, públic o privat, són externes a les edificacions.

CAPÍTOL II

RÈGIM REGULADOR DELS ENLLUMENATS

ARTICLE 5. ZONIFICACIÓ

1. Per a l'aplicació d'aquesta Llei, el territori s'ha de dividir en zones, en funció de la vulnerabilitat a la contaminació lumínica.

2. La divisió del territori en zones s'ha d'establir per via reglamentària i s'ha d'ajustar a la zonificació següent:

a) Zona E1: àrees incloses en el Pla d'espais d'interès natural o en àmbits territorials que hagin d'ésser objecte d'una protecció especial, per raó de llurs característiques naturals o de llur valor astronòmic

especial, en les quals només es pot admetre una brillantor mínima.

b) Zona E2: àrees incloses en àmbits territorials que només admeten una brillantor reduïda.

c) Zona E3: àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor mitjana.

d) Zona E4: àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor alta.

e) Punts de referència: punts pròxims a les àrees de valor astronòmic o natural especial incloses en la zona E1, per a cadascun dels quals cal establir una regulació específica en funció de la distància a què es trobin de l'àrea en qüestió.

3. Els ajuntaments poden establir una zonificació pròpia en llur terme municipal, sempre que no disminueixi el nivell de protecció aprovat en virtut de l'apartat 2, llevat que hi concorrin causes justificades, d'acord amb el que sigui regulat per reglament.

ARTICLE 6. LIMITACIONS I PROHIBICIONS

1. El flux d'hemisferi superior instal·lat aplicable a les zones establertes en virtut de l'article 5 s'ha de regular per via reglamentària, per a cadascun dels usos especificats per l'article 4.2 i per a qualsevol altre ús que sigui determinat per reglament.

2. Els nivells màxims de llum per a cadascun dels usos especificats per l'article 4.2 s'han d'establir per via reglamentària, tenint en compte les recomanacions internacionals, amb mecanismes que en permetin l'adequació en cas de modificació de les esmentades recomanacions.

3. Els projectes d'instal·lació d'enllumenats que hagin de funcionar en horari nocturn han d'anar acompanyats d'una memòria que en justifiqui la necessitat.

4. Els ajuntaments poden establir valors propis de flux d'hemisferi superior instal·lat, atenent a les característiques i especificitats de llur territori, sempre que no disminueixi la protecció atorgada en virtut de

l'apartat 2, llevat que hi concorrin causes justificades, d'acord amb el que sigui regulat per via reglamentària.

5. Els nivells màxims de llum establerts en virtut de l'apartat 2 també són aplicables als enllumenats interiors, si produeixen intrusió lumínica cap a l'exterior.

6. Es prohibeixen:

a) Els llums, integrals o monocromàtics, amb un flux d'hemisferi superior emès que superi el 50% d'aquest, llevat que enllumenin elements d'un especial interès històric o artístic, d'acord amb el que sigui determinat per via reglamentària.

b) Les fonts de llum que, mitjançant projectors convencionals o làsers, emetin per damunt del pla horitzontal, llevat que il·luminin elements d'un especial interès històric, d'acord amb el que sigui determinat per via reglamentària.

c) Els artefactes i dispositius aeris de publicitat nocturna.

d) L'enllumenament de grans extensions de platja o de costa, excepte per raons de seguretat, en cas d'emergència o en els casos que sigui determinat per via reglamentària, en atenció als usos de l'enllumenat.

e) L'enllumenament permanent de les pistes d'esquí.

f) L'enllumenament d'instal·lacions a manca de la memòria justificativa que exigeix l'apartat 3.

ARTICLE 7. CARACTERÍSTIQUES DE LES INSTAL·LACIONS I ELS APARELLS D'ENLLUMENAMENT

1. Les instal·lacions i els aparells d'enllumenament s'han de dissenyar i instal·lar de manera que es previngui la contaminació lumínica i s'afavoreixi l'estalvi, l'ús adequat i l'aprofitament de l'energia, i han de comptar amb els components necessaris per a aquest fi.

2. S'han d'establir per via reglamentària les prescripcions aplicables als aparells d'enllumenament, en funció, si escau, de les zones establertes d'acord

amb l'article 5 i dels nivells màxims fixats d'acord amb l'article 6, especialment pel que fa a:

a) La inclinació i la direcció dels llums, les característiques del tancament i la necessitat d'apantallar-los per a evitar valors excessius de flux d'hemisferi superior instal·lat, d'enlluernament o d'intrusió lumínica.

b) El tipus de làmpades que cal utilitzar o d'ús preferent.

c) Els sistemes de regulació del flux lluminós en horaris especials, si s'escau.

3. Els aparells d'enllumenament exterior que, de conformitat amb el que disposen els apartats 1 i 2, compleixen els requisits exigits pel que fa als components, el disseny, la instal·lació, l'angle d'implantació respecte a l'horitzontal i l'eficiència energètica, poden acreditar mitjançant un distintiu homologat llur qualitat per a evitar la contaminació lumínica i estalviar energia.

4. S'han d'adoptar els programes de manteniment necessaris per a la conservació permanent de les característiques de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament.

5. D'acord amb criteris d'estalvi energètic, s'ha de prioritzar en els enllumenats exteriors la utilització preferent de làmpades de vapor de sodi d'alta pressió (VSAP) i de baixa pressió (VSBP). Aquestes làmpades han de substituir les làmpades de vapor de mercuri en els processos de renovació de l'enllumenat públic, que han de tendir a la reducció de la potència instal·lada.

ARTICLE 8. *RÈGIM ESTACIONAL I HORARI D'USOS DE L'ENLLUMENAT*

1. L'enllumenat exterior, tant el de propietat pública com el de propietat privada, s'ha de mantenir apagat en horari nocturn, tant en zones comercials com en zones industrials, residencials o rurals, excepte en els casos següents:

a) Per raons de seguretat.

b) Per a enllumenar carrers, camins, vials, llocs de pas i, mentre siguin destinades a aquest ús, zones d'equipament i d'aparcament.

c) Per a usos comercials, industrials, agrícoles, esportius o recreatius, durant el temps d'activitat.

d) Per altres motius justificats, que s'han de determinar per via reglamentària i s'han d'haver especificat en la memòria justificativa que exigeix l'article 6.3.

2. Els ajuntaments han de regular un règim propi d'enllumenat per als esdeveniments nocturns singulars, festius, firals, esportius o culturals a l'aire lliure, que ha de compatibilitzar la prevenció de la contaminació lumínica i l'estalvi energètic amb les necessitats derivades dels esdeveniments esmentats.

3. Els criteris generals del règim estacional i horari d'usos de l'enllumenat exterior s'han de regular per via reglamentària. La regulació ha de tenir en compte les especificitats a què fan referència els apartats 1 i 2 i ha de fixar els condicionants aplicables a l'enllumenament en horari nocturn de monuments o d'altres elements d'un interès cultural, històric o turístic especial.

4. El que estableix aquest article també és aplicable als enllumenats interiors, tant els de propietat pública com els de propietat privada, si produeixen intrusió lumínica a l'exterior.

CAPÍTOL III

ACTUACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

ARTICLE 9. OBLIGACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar perquè:

a) Els enllumenats distribueixin la llum de la manera més efectiva i eficient i utilitzin la quantitat mínima de llum per satisfer els criteris d'enllumenament.

b) Els llums utilitzats siguin tancats o apantallats, d'acord amb el que estableixen els articles 6 i 7.

c) Els enllumenats exteriors que s'instal·lin preferentment tinguin acreditada llur qualitat per a evitar la contaminació lumínica i estalviar energia, d'acord amb el que estableix l'article 7.3.

d) Els components dels enllumenats s'ajustin adequadament a les característiques dels usos i de la zona enllumenada i emetin preferentment en la zona de l'espectre visible de longitud d'ona llarga.

e) Els enllumenats estiguin connectats només quan calgui, mitjançant temporitzadors, si escau.

f) Els enllumenats es mantinguin apagats en horari nocturn, quan no siguin necessaris.

g) Les instal·lacions i els aparells d'enllumenament siguin sotmesos al manteniment adequat per a la conservació permanent de llurs característiques.

ARTICLE 10. *RÈGIM D'INTERVENCIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ AMBIENTAL*

1. Les característiques dels enllumenats exteriors, ajustades a les disposicions d'aquesta Llei i de la normativa que la desenvolupi, s'han de fer constar en els projectes tècnics annexos a la sol·licitud d'autorització ambiental, a la sol·licitud de llicència ambiental o, si s'escau, a la comunicació de l'activitat, d'acord amb el que estableix la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

2. El que estableix l'apartat 1 també és aplicable als enllumenats interiors, si produeixen intrusió lumínica a l'exterior.

ARTICLE 11. *CRITERIS PER A LA CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA*

1. Les administracions públiques han d'incloure en els plecs de clàusules administratives d'obres, de serveis i de subministraments els requisits que ha de complir necessàriament l'enllumenat exterior per ajustar-se als criteris de prevenció i correcció de la contaminació lumínica establerts per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupi.

2. El distintiu homologat a què es refereix l'article 7.3 per als aparells d'enllumenament acredita que compleixen els requisits fixats per l'apartat 1 als efectes de la contractació administrativa.

3. Les construccions, les instal·lacions i els habitatges que requereixen enllumenament en horari nocturn han de presentar a l'administració pública competent una memòria que en justifiqui la necessitat. En tot cas, el projecte d'enllumenat s'ha d'ajustar al màxim als criteris de prevenció de la contaminació lumínica.

ARTICLE 12. CONSTRUCCIONS FINANÇADES AMB FONTS PÚBLICS

Els projectes d'enllumenat exterior en construccions, instal·lacions i habitatges finançats amb fons públics s'han d'ajustar necessàriament als criteris de prevenció de la contaminació lumínica que estableix aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

RÈGIM ECONÒMIC

ARTICLE 13. FONTS ECONÒMICA

1. Es crea el Fons per a la protecció del medi contra la contaminació lumínica, que es nodreix del recursos següents:

a) L'import dels ingressos provinents de les sancions imposades per l'Administració de la Generalitat en aplicació d'aquesta Llei.

b) Les aportacions i els ajuts atorgats per particulars, per empreses i institucions públiques o privades i per administracions públiques.

c) Les aportacions dels pressupostos de la Generalitat necessàries per a garantir el compliment dels objectius d'aquesta Llei.

2. La recaptació del Fons creat per l'apartat 1 s'afecta a la concessió d'ajuts i subvencions destinats a la

implantació de les mesures establertes per aquesta Llei i per la normativa que la desplegui.

ARTICLE 14. RÈGIM D'AJUTS

1. S'han d'establir línies d'ajuts específics per promoure l'adaptació dels enllumenats exteriors a les prescripcions d'aquesta Llei.
2. Per a l'atorgament dels ajuts a què es refereix l'apartat 1, és criteri preferent el fet que l'enllumenat sigui dins una zona E1 o un punt de referència.
3. Les sol·licituds que es formulin per a rebre els ajuts a què es refereix l'apartat 1 s'han de presentar acompanyades del projecte tècnic de la instal·lació i del pressupost corresponent.

CAPÍTOL V

RÈGIM SANCIONADOR I POTESTAT D'INSPECCIÓ I CONTROL

ARTICLE 15. INFRACCIONS SANCIONABLES

Constitueixen infracció administrativa les accions i les omissions que contravenen a les obligacions que estableix aquesta Llei, d'acord amb la tipificació i la gradació que estableix l'article 16.

ARTICLE 16. TIPIFICACIÓ

1. Són infraccions lleus les accions o les omissions següents:
 - a) Vulnear dins un marge de fins a dues hores el règim horari d'ús de l'enllumenat.
 - b) Excedir de fins al 20% el flux d'hemisferi superior instal·lat autoritzat.
 - c) Infringir per acció o per omisió qualsevol altra determinació d'aquesta Llei o de la reglamentació que la desplegui, llevat que s'incorri en una infracció greu o molt greu.
 - d) Instal·lar llums o fonts de llum contravenint al que disposa l'article 6.6.a i b.

2. Són infraccions greus les accions o les omissions següents:

- a) Vulnerar per més de dues hores el règim horari d'ús de l'enllumenat.
- b) Excedir de més del 20% el flux d'hemisferi superior instal·lat autoritzat.
- c) Instal·lar aparells d'enllumenament que no compleixin els requisits establerts per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupi.
- d) Dur a terme una modificació de l'enllumenat exterior que n'alteri la intensitat, l'espectre o el flux d'hemisferi superior instal·lat de manera que deixin de complir les prescripcions d'aquesta Llei o de la normativa que la desenvolupi.
- e) Cometre dins una zona E1 o en un punt de referència una infracció tipificada com a lleu.
- f) Obstruir l'activitat de control o d'inspecció de l'Administració.
- g) Cometre dues o més infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus les accions o les omissions següents:

- a) Cometre una infracció tipificada com a greu, si causa un perjudici important al medi.
- b) Cometre dins una zona E1 o en un punt de referència una infracció tipificada com a greu.
- c) Cometre dues o més infraccions greus.

ARTICLE 17. RESPONSABILITAT

Són responsables de les infraccions d'aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que han participat en la comissió del fet infractor.

ARTICLE 18. PROCEDIMENT SANCIONADOR

El procediment administratiu aplicable per a la imposició de les sancions fixades per aquesta Llei és el que estableix la normativa vigent reguladora del procediment sancionador.

ARTICLE 19. *QUANTIA DE LES SANCIONS*

1. Les infraccions lleus se sancionen amb multes de 25.000 pessetes (150,253 euros) a 100.000 pessetes (601,012 euros).

2. Les infraccions greus se sancionen amb multes de 100.001 pessetes (601,018 euros) a 500.000 pessetes (3.005,060 euros).

3. Les infraccions molt greus se sancionen amb multes de 500.001 pessetes (3.005,067 euros) a 5.000.000 de pessetes (30.050,605 euros).

ARTICLE 20. *GRADUACIÓ DE LES SANCIONS*

Les sancions es graduen tenint en compte els criteris següents:

- a) La intencionalitat de la persona infractora.
- b) El grau de participació en el fet per títol altre que el d'autor.
- c) La reincidència, si per resolució ferma s'ha declarat la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa.

ARTICLE 21. *MESURES CAUTELARS*

1. Si es detecta l'existència d'una actuació contrària a les determinacions d'aquesta Llei, l'administració competent ha de requerir l'interessat, amb audiència prèvia, perquè la corregeixi, i ha de fixar un termini a aquest efecte.

2. En el cas que el requeriment a què es refereix l'apartat 1 sigui desatès, l'administració competent pot acordar, per resolució motivada, i amb audiència prèvia de l'interessat, les mesures necessàries per a desconnectar i, si s'escau, precintar l'enllumenat infractor.

3. Les mesures cautelars determinades per aquest article es poden adoptar simultàniament a l'acord d'incoació del procediment sancionador o en qualsevol moment posterior de la tramitació, i no es poden perllongar per més de tres mesos.

ARTICLE 22. MULTES COERCITIVES I REPARACIÓ DELS DANYS

1. Es poden imposar multes coercitives, d'una quantia màxima de 100.000 pessetes (601,012 euros), i un màxim de tres de consecutives, per constrènyer al compliment de les obligacions derivades de les mesures cautelars o de les resolucions sancionadores que s'hagin dictat.

2. Si una infracció d'aquesta Llei causa un dany a la biodiversitat del medi, el responsable té l'obligació de reparar-lo, i ha de retornar prioritàriament la situació a l'estat originari, previ a l'alteració. Si la reparació no és possible, el responsable de la infracció ha d'indemnitzar pels danys i perjudicis.

3. La imposició de multes coercitives i l'exigència de la reparació del dany o de la indemnització pels danys i perjudicis causats és compatible amb la imposició de les sancions que corresponguin.

ARTICLE 23. POTESTAT SANCIONADORA I ÒRGANS COMPETENTS

1. La potestat sancionadora per a les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon a l'Administració de la Generalitat i als ens locals.

2. Els òrgans competents per a imposar les sancions fixades per aquesta Llei s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 24. POTESTAT D'INSPECCIÓ I CONTROL

1. La potestat d'inspecció i control dels enllumenats que puguin ésser font de contaminació lumínica correspon al Departament de Medi Ambient i als ajuntament, i és exercida per personal acreditat al servei de l'administració respectiva, que té la condició d'autoritat, sens perjudici del que estableix la disposició addicional tercera.

2. Els fets constatats en l'acta d'inspecció aixecada pel personal acreditat a què es refereix l'apartat 1 tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar els interessats.

3. Les entitats o persones sotmeses a inspecció tenen l'obligació de facilitar al màxim el desenvolupament de les tasques d'inspecció i control.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Els enllumenats exteriors existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden mantenir inalterades llurs condicions tècniques, en els termes que estableix la disposició transitòria primera, però han d'ajustar el règim d'usos horaris al que determinen aquesta Llei i la normativa que la desplegui.

SEGONA

Si posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es porta a terme una modificació substancial d'un enllumenat exterior que n'afecta la intensitat, l'espectre o el flux d'hemisferi superior instal·lat, s'ha d'ajustar en tot cas a les prescripcions de la Llei i de la normativa que la desplegui.

TERCERA

Les actuacions d'inspecció i control dels enllumenats exteriors, pel que fa al compliment d'aquesta Llei, poden ésser dutes a terme per entitats col·laboradores, que han d'estar acreditades degudament i han de comptar amb els mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de llurs funcions.

QUARTA

Els ajuntaments poden delegar en els consells comarcals la zonificació del terme municipal a què els autoritza l'article 5.3, en els termes que estableix la normativa sobre règim local.

CINQUENA

El desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei ha de tenir en compte, d'acord amb els requisits i els principis que la Llei estableix, les alteracions de la

claror natural causades per l'activitat humana, altres que la instal·lació d'enllumenats, que puguin derivar en formes de contaminació lumínica.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA

Els enllumenats exteriors existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar a les prescripcions de la Llei i de la normativa que la desplegui en els terminis que siguin fixats per via reglamentària, que en cap cas no poden ultrapassar el període de vuit anys, comptadors de la dita entrada en vigor, i que s'han de determinar atenent, entre d'altres, els criteris següents:

- a) Els usos de l'enllumenat.
- b) La classificació de la zona en què s'emplaça l'enllumenat.
- c) Els perjudicis que causa l'enllumenat per al medi o per a la ciutadania.
- d) La magnitud de les reformes que s'hagin de dur a terme.
- e) L'eficiència energètica de l'enllumenat.
- f) Els costos econòmics de l'adaptació.

SEGONA

La Generalitat, per mitjà del règim d'ajuts regulat per l'article 14 i dels altres mecanismes pressupostaris pertinents, ha de col·laborar amb els ajuntaments per garantir l'adaptació dels enllumenats públics dels termes municipals respectius a les prescripcions d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

El Departament de Medi Ambient ha de promoure campanyes de difusió i conscienciació ciutadana en relació amb la problemàtica que comporta la contaminació lumínica.

SEGONA

D'acord amb el principi de col·laboració, s'han de promoure convenis de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i també, si escau, l'Administració general de l'Estat, amb vista a l'impuls i la implantació de les mesures que regula aquesta Llei.

TERCERA

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de regular i constituir una comissió de prevenció i correcció de la contaminació lumínica, amb la participació dels diversos sectors implicats, amb la funció d'impulsar i promoure l'aplicació d'aquesta Llei i qualsevol altra que li sigui atribuïda.

2. El desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en el termini de nou mesos a partir de la constitució de la comissió a què es refereix l'apartat 1.

QUARTA

Es faculta el Govern per a actualitzar mitjançant decret les multes fixades per aquesta Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

CINQUENA

S'habilita el Govern per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei i el conseller o consellera de Medi Ambient per a fer la regulació de la comissió de prevenció i correcció de la contaminació lumínica a què es refereix la disposició final tercera.

SISENA

En el termini que estableix la disposició final tercera per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei, el departament competent ha de determinar els requisits per a atorgar el distintiu homologat a què es refereix l'article 7.3.

SETENA

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada.

Índex analític

administracions públiques	DF 1a i 2a
- <i>Administració de la Generalitat</i>	art. 13.1.a
- <i>contractació administrativa</i>	art. 11
- <i>intervenció de l'Administració ambiental</i>	art. 10
- <i>obligacions</i>	art. 9
- <i>potestat d'inspecció</i>	art. 24
- <i>potestat sancionadora</i>	art. 23
ajuntaments	
- <i>regulació de l'enllumenat de determinats esdeveniments</i>	art. 8.2
- <i>valors propis de flux</i>	art. 6.4
- <i>zonificació pròpia</i>	art. 5.3
ajuts	art. 14 i DT 2a
aparells d'enllumenament	
- <i>característiques</i>	art. 7
artefactes i dispositius de publicitat nocturna	art. 6.6.c
brillantor: definició	
- <i>mínima</i>	art. 5.2.a
- <i>reduïda</i>	art. 5.2.b
- <i>mitjana</i>	art. 5.2.c
- <i>alta</i>	art. 5.2.d
components dels enllumenats	art. 9.d
consells comarcals	DA 4a
conservació dels aparells d'enllumenament	art. 7.4
construccions finançades amb fons públics	art. 12
contaminació lumínica	art. 1 i 2.d
distintiu homologat dels aparells d'enllumenament	art. 7.3 i 11.2

eficiència energètica	art. 2.b
enllumenament de pistes d'esquí	art. 6.6.e
enllumenament de platja o costa	art. 6.6.d
enllumenat exterior	art. 8.1, 9.c i 10.1; DA1a, 2a i 3a, i DT 1a
enllumenats interiors - <i>que produeixen intrusió</i>	art. 8.4 i 10.2
exclusió àmbit aplicació	art. 3.2
exempcions d'aplicació	art. 3
finalitats	art. 2
flux d'hemisferi superior	art. 4.1.j, 6.1 i 6.4, i DA 2a
fons econòmic	art. 13
horari nocturn	art. 8.1, 8.3, 9.fi i 11.3
infraccions	art. 15 i 16
inspecció	art. 24
inspecció i control	art. 24
instal·lacions	art. 7
intrusió lumínica	art. 2.c
làmpades - <i>regulació de l'ús</i>	art. 7.2.b
làmpades de vapor de sodi - <i>d'alta pressió i de baixa pressió</i>	art. 7.5
mesures cautelars	art. 21
multes coercitives	art. 22
nivells màxims de llum	art. 6.2, 6.5 i 6.6.a
obligacions de les administracions públiques (<i>vegeu administracions públiques</i>)	
potestat sancionadora	art. 23

procediment sancionador	art. 18
prohibicions	art. 6.6
projectes d'instal·lació d'enllumenats	art. 6.3
punts de referència	art. 5.e
reglament	art. 3.1.a, 4.1.i, k i l, 5.2, 5.3, 6, 7.2, 8.1, 8.3, 16.1 i 23; DA 5a; DT 1a, 3a i 5a, i DF 6a
reparació dels danys	art. 22
responsabilitat per les infraccions	art. 17
sancions	art. 19 i 20
zones	art. 5
zonificació	art. 5

Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

Aprovada pel Ple del Parlament
(tramitació núm. 200-00028/06) en
la sessió núm. 34, del 16 de maig de
2001 (*Diari de Sessions del Parlament
de Catalunya*, sèrie P, núm. 52).

Publicada en el *Butlletí Oficial del
Parlament de Catalunya*, núm. 187,
del 28 de maig de 2001.

Promulgada el 31 de maig de 2001,
en el *Diari Oficial de la Generalitat
de Catalunya*, núm. 3407, del 12 de
juny de 2001.

Presentació i edició a cura del lletrat
Sr. Xavier Muro i Bas

PARLAMENT DE CATALUNYA

Barcelona, 2002

Primera edició, setembre del 2002 (edició núm. 136)

© Publicacions del Parlament de Catalunya
A/e: edicions@parlament-cat.es

Tiratge: 1.000 exemplars

Imprès a Multitext, SA, Barcelona

Dipòsit legal: B-38.786-2002

Edició no venal

Presentació

Aquesta Llei es pot considerar pionera a l'Estat espanyol, ja que, encara que l'any 1988 es va aprovar a Canàries una llei de protecció de la qualitat astrològica dels seus observatoris, el seu abast era molt més reduït i, fins i tot, des del punt de vista geogràfic, limitava la seva aplicació a una part del territori autònom –l'illa de Palma i, en menor mesura encara, Tenerife–, de manera que no es pot considerar que constituís una regulació del mateix caire que la que ara presentem. D'altra banda, tampoc no hi ha normativa de la Unió Europea sobre protecció del medi nocturn, encara que alguna entitat subestatal, especialment a Itàlia, n'ha aprovat alguna norma.

L'interès per evitar o reduir la contaminació lumínica exigia una norma específica i de rang legal, perquè les lleis generals que podien servir per a fonamentar una intervenció en aquest àmbit eren insuficients o inadequades, pel seu objecte o pel seu àmbit d'aplicació, ja que o bé es referien a la contaminació de l'atmosfera per emissions o bé es limitaven a actuar sobre les activitats i, per tant, només sobre les instal·lacions que serveixen de base o de suport físic per a desenvolupar-les. La seva incidència en el medi ambient era entesa només com la introducció de substàncies, vibracions, radiacions, calor o soroll a l'atmosfera, l'aigua o el sòl (art. 4.2.a de la Llei 3/1998, de 27 de febrer). No s'intervenia, per tant, sobre aquelles instal·lacions que no servien de base per a cap activitat: vies urbanes, edificis i serveis públics. D'altra banda, l'ordenació urbanística tampoc no era apropiada per a establir limitacions per raó de la contaminació lumínica.

Tant per la seva importància, per la voluntat que fos innovadora i exemplificadora, com per la possibilitat d'incidir en alguna altra normativa de rang legal, ca-

lia que la regulació es fes amb una norma amb rang de llei. La conveniència d'una normativa general venia donada també per la necessitat d'evitar actuacions incompletes o, fins i tot, una diversitat de solucions locals, amb possible disparitat de criteris i perill de fragmentació territorial.

Aquesta Llei s'ha d'inscriure dins de la normativa d'intervenció per raons mediambientals o proteccionistes. Per tant, l'atribució competencial la trobem en l'article 10.6 de l'Estatut, que, malgrat que supediti l'exercici de la potestat legislativa autonòmica a la legislació estatal bàsica en la matèria, possibilita legislar abans que aquesta darrera existeixi, segons ha considerat la jurisprudència constitucional. No obstant aquest enquadrament competencial, podria passar que la regulació establerta per aquesta Llei penetrés en algun moment dins d'altres matèries de competència estatal, com la il·luminació de les costes (149.1.20 CE), el trànsit i la circulació de vehicles de motor (149.1.21 CE) o l'enllumenat d'instal·lacions militars i de les forces de seguretat estatals (149.1.4 i 149.1.29). A més, la qualificació d'interès general o el caràcter supracomunitari, segons els casos, d'altres instal·lacions podrien limitar la capacitat de regulació autonòmica, la qual cosa podria donar lloc al fet que instal·lacions similars des del punt de vista de la contaminació lumínica que es pretén evitar o reduir no estiguessin subjectes a la mateixa regulació. En conseqüència, resulta plenament justificable i correcte que la mateixa Llei exclogui les esmentades instal·lacions del seu àmbit d'aplicació (art. 3).

Es tracta d'una llei breu, amb un contingut tècnic notable, que, si bé estableix els principis, les definicions, les prohibicions, les limitacions i els instruments de control necessaris, requereix en gran manera el complement reglamentari perquè la intervenció que s'ha d'exercir, per la seva naturalesa, ha de tenir un nivell tècnic minuciós i precís, que només pot establir-se mitjançant una norma de rang reglamentari. El reglament és, a més, un instrument que facilitarà l'actualització previsiblement necessària com a con-

seqüència del desenvolupament tecnològic que es pot produir en aquesta matèria. Resulta lògic, així, que es trobin fins a set remissions al reglament entre els vint-i-quatre articles, a més de l'habilitació general continguda en la disposició final cinquena. Per tant, el reglament que s'ha de dictar té ja un contingut mínim prescrit per la mateixa Llei.

Malgrat la brevetat de la Llei, que podria fer pensar en una paral·lela simplicitat del desplegament reglamentari, el termini que té el Govern per a dictar aquesta norma és de quatre mesos a partir de la creació de la comissió establerta per la disposició final 3.1, la qual cosa dóna idea de la previsible complexitat d'aquest desplegament. A més, hi ha la voluntat que els sectors afectats participin en la seva elaboració, mitjançant una plataforma institucional que els faciliti aquesta participació, ja que és possible que en aquest àmbit no hi hagi gaires organitzacions sectorials formalment reconegudes.

Malgrat l'extensa remissió al reglament, la Llei té els continguts que, per imperatiu constitucional, s'ha de reservar a una norma d'aquest rang, com ara l'establiment de les prohibicions i les limitacions, una mínima ordenació competencial, els procediments d'intervenció i el règim sancionador. També conté unes disposicions generals imprescindibles com a directrius de la normativa: finalitats (art. 2), definicions (art. 4) i criteris per a establir més endavant una ordenació per zones (art. 5).

En tant que llei d'intervenció, conté prohibicions i limitacions, com ja s'ha assenyalat, adreçades a tot-hom, però també conté unes prescripcions que afecten concretament les construccions públiques i la contractació, i que ha de complir especialment l'Administració, la qual està subjecta a un règim diferent del que recau sobre els particulars que fa que no estigui sotmesa al sistema sancionador establert, però que convé que hi siguin perquè l'Administració pot servir d'exemple i d'estímul en l'acció de donar compliment als objectius perseguits per la Llei.

Cal destacar que la Llei considera les repercussions econòmiques de la seva aplicació i estableix un instrument específic de finançament, el fons econòmic (art. 13), important per a l'Administració local, ja que hi està fortament implicada: recordem que l'enllumenat públic és un servei mínim obligatori dels municipis.

Per tal d'assegurar el compliment efectiu d'una llei d'intervenció d'aquestes característiques, cal establir un règim sancionador. La llei que presentem n'incorpora un de bastant complet, que recull, a més dels elements bàsics en una regulació d'aquest tipus, l'habilitació per a adoptar mesures cautelars, que poden arribar a la desconexió de l'enllumenat infractor (art. 21). La Llei no determina la distribució de competències en el règim sancionador, sinó que remet al desplegament reglamentari, tot i que assenyala que no sols correspon a l'Administració de la Generalitat sinó que incumbeix també l'Administració local. La inspecció s'atribueix indistintament també a aquestes administracions, les quals poden optar per exercir-la directament o poden recórrer a entitats col·laboradores, possibilitat que ja s'ha admès en altres activitats de control mediambiental. Tot i que l'administració local concernida que s'assenyala com a competent és la municipal, també es considera la possibilitat de delegar l'establiment de la zonificació als consells comarcals (DA quarta).

Com ja s'ha indicat, es regula la constitució d'un òrgan de participació dels sectors afectats, en una disposició final, tot i que no se'n detallen la composició i les funcions, que cal suposar que seran únicament consultives i que s'expressaran per mitjà d'informes no vinculants.

Cal remarcar, així mateix, la previsió de col·laboració amb l'Administració de l'Estat, imprescindible per a assolir el màxim d'efectivitat de la Llei, ateses les exclusions de l'article 3 i la impossibilitat d'aplicar-hi els preceptes sobre contractació amb l'Administració i obres públiques.

Atès el caràcter innovador de la Llei, s'ha disposat una *vacatio legis* més extensa del que és habitual per tal de facilitar-ne el coneixement públic i poder preparar les mesures necessàries per a la seva aplicació. Així mateix, s'ha volgut deixar un període prou llarg per a l'adaptació de les instal·lacions existents i possibilitar una aplicació de la Llei gradual i ajustada a les disponibilitats pressupostàries de les administracions afectades.

Xavier Muro i Bas

Contingut sistemàtic de la Llei

Preàmbul	13
<i>Capítol I. Disposicions generals</i>	15
Article 1. Objecte	15
Article 2. Finalitats	15
Article 3. Exempcions d'aplicació	15
Article 4. Definicions	16
<i>Capítol II. Règim regulador dels enllumenats</i>	18
Article 5. Zonificació	18
Article 6. Limitacions i prohibicions	19
Article 7. Característiques de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament	20
Article 8. Règim estacional i horari d'usos de l'enllumenat	21
<i>Capítol III. Actuacions de les administracions públiques</i>	22
Article 9. Obligacions de les administracions públiques	22
Article 10. Règim d'intervenció de l'Administració ambiental	23
Article 11. Criteris per a la contractació administrativa	23
Article 12. Construccions finançades amb fons públics	24
<i>Capítol IV. Règim econòmic</i>	24
Article 13. Fons econòmic	24
Article 14. Règim d'ajuts	25
<i>Capítol V. Règim sancionador i potestat d'inspecció i control</i>	25
Article 15. Infraccions sancionables	25
Article 16. Tipificació	25
Article 17. Responsabilitat	26
Article 18. Procediment sancionador	26
Article 19. Quantia de les sancions	27

Article 20. Graduació de les sancions	27
Article 21. Mesures cautelars	27
Article 22. Multes coercitives i reparació dels danys	28
Article 23. Potestat sancionadora i òrgans competents	28
Article 24. Potestat d'inspecció i control	28
Disposicions addicionals	29
Disposicions transitòries	30
Disposicions finals	30

Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

PREÀMBUL

L'enllumenament artificial durant la nit és un dels requisits imprescindibles per a l'habitabilitat de les zones urbanes modernes i, en menor mesura, de les zones rurals, i és també necessari per a la realització d'un gran nombre d'activitats lúdiques, comercials o productives. No obstant això, un disseny o un ús inadequats de les instal·lacions d'enllumenament té conseqüències perjudicials per a la biodiversitat i el medi ambient, en la mesura que s'estiguin alterant, d'una manera desordenada, les condicions naturals de foscor que són pròpies de les hores nocturnes.

D'altra banda, un enllumenament nocturn excessiu o defectuós constitueix una forma de contaminació, en tant que afecta la visió del cel, el qual forma part del paisatge natural i ha d'ésser protegit, tant perquè es tracta d'un patrimoni comú de tots els ciutadans com per la necessitat de possibilitar-ne l'estudi científic.

Finalment, un enllumenament nocturn que respongui a criteris coherents i racionals té una incidència directa i immediata en el consum de les fonts d'energia i fa possible un notable estalvi energètic. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'ús eficient dels recursos és un dels principis bàsics de desenvolupament sostenible a què aspira Catalunya.

Igualment, cal tenir present que el Parlament ja s'ha pronunciat, en diverses resolucions, sobre la necessitat de dur a terme les actuacions adequades per a afrontar la problemàtica derivada de la contaminació lumínica. Així, la Resolució 89/V, del 1996, fa referèn-

cia a la necessitat d'impedir la dispersió lumínica; la Resolució 728/V, del 1998, instava el Govern a impulsar un programa d'actuacions per combatre la contaminació lumínica, i la Resolució 616/V, del 1998, instava el Govern a constituir una comissió tècnica per a l'elaboració d'una norma reguladora d'aquest tipus de contaminació.

Totes aquestes raons, unides a la progressiva conscienciació ciutadana vers la protecció del medi, justifiquen la necessitat de regular, mitjançant aquesta Llei, mecanismes que permetin donar resposta a la problemàtica que planteja un enllumenament nocturn inadequat, i a les formes de contaminació lumínica que en derivin, sense oblidar en cap moment la importància que l'enllumenament nocturn té com a element essencial per a la seguretat ciutadana, per a la circulació i també per a la vida comercial, turística i recreativa de les zones habitades. En tot cas, una regulació adequada de l'enllumenament nocturn ha de contribuir a millorar la qualitat de vida dels ciutadans, a les ciutats i als pobles.

La Llei, doncs, determina la divisió del territori en diverses zones en funció de les característiques i especificitats de cada una en relació amb la claror lluminosa que hi pot ésser admissible, i també regula els aspectes relatius a les intensitats de brillantor permeses, al disseny i la instal·lació de l'enllumenat i al règim estacional i horari d'usos.

La Llei estableix igualment les obligacions de les administracions públiques per a assegurar el compliment dels objectius que persegueix, fixa els ajuts econòmics necessaris per a donar suport a les possibles operacions d'adaptació dels enllumenats existents a les noves prescripcions, regula el règim sancionador corresponent i, finalment, impulsa campanyes de conscienciació ciutadana envers la problemàtica ambiental que planteja la contaminació lumínica.

Tota aquesta regulació ha de permetre fer un altre pas endavant cap al compromís global de tota la societat en la defensa i la conservació del medi, inserit en el marc d'un desenvolupament sostenible

que faci possible el creixement del benestar econòmic i social i el compatibilitzi amb la necessària protecció del medi.

En aquest sentit, l'aplicació d'aquesta Llei ha de servir per a millorar l'eficiència energètica dels enllumenats.

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

És objecte d'aquesta Llei la regulació de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament exterior i interior, pel que fa a la contaminació lumínica que poden produir.

ARTICLE 2. FINALITATS

Aquesta Llei té com a finalitats:

- a) Mantenir al màxim possible les condicions naturals de les hores nocturnes, en benefici de la fauna, de la flora i dels ecosistemes en general.
- b) Promoure l'eficiència energètica dels enllumenats exteriors i interiors mitjançant l'estalvi d'energia, sens minva de la seguretat.
- c) Evitar la intrusió lumínica en l'entorn domèstic i, en tot cas, minimitzar-ne les molèsties i els perjudicis.
- d) Prevenir i corregir els efectes de la contaminació lumínica en la visió del cel.

ARTICLE 3. EXEMPCIONS D'APLICACIÓ

1. Són exempts del compliment de les obligacions fixades per aquesta Llei, en els supòsits i amb l'abast que siguin fixats per via reglamentària:

- a) Els ports, els aeroports, les instal·lacions ferroviàries, les carreteres, les autovies i les autopistes.
- b) Els telefèrics i els altres mitjans de transport de tracció per cable.

c) Les instal·lacions i els dispositius de senyalització de costes.

d) Les instal·lacions de les forces i els cossos de seguretat i les instal·lacions de caràcter militar.

e) Els vehicles de motor.

f) En general, les infraestructures d'enllumenament de les quals sigui regulat per normes destinades a garantir la seguretat de la ciutadania.

2. S'exclou de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei la llum produïda per combustió en el marc d'una activitat sotmesa a autorització administrativa o a altres formes de control administratiu, si no té finalitat d'enllumenament.

ARTICLE 4. DEFINICIONS

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) *Contaminació lumínica*: l'emissió de flux lluminós de fonts artificials nocturnes en intensitats, direccions o rangs espectrals innecessaris per a la realització de les activitats previstes en la zona en què s'han instal·lat els llums.

b) *Difusió cap al cel*: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que es difonen devers el firmament.

c) *Enlluernament*: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que dificulten o impossibiliten la visió.

d) *Intrusió lumínica*: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que excedeixen de l'àrea on són útils per a l'activitat prevista i envaeixen zones en què no són necessaris i en què poden causar molèsties o perjudicis.

e) *Sobreconsum*: el consum energètic inútil o innecessari derivat de l'emissió de fluxos lluminosos amb excés d'intensitat o de distribució espectral.

f) *Enllumenat exterior*: la instal·lació prevista per a enllumenar superfícies situades fora d'espais coberts.

g) *Enllumenat interior*: la instal·lació prevista per a enllumenar superfícies situades dins d'espais coberts.

h) *Brillantor*: el flux de llum pròpia o reflectida, que pot ésser:

h1) *Brillantor reduïda*: la que és de baixa intensitat respecte al nivell referent de llum.

h2) *Brillantor mitjana*: la que té una intensitat intermèdia respecte al nivell referent de llum.

h3) *Brillantor alta*: la que té una intensitat accentuada respecte al nivell referent de llum.

i) *Nivell referent de llum*: nivell d'intensitat de fluxos lluminosos determinat per via reglamentària amb vista al compliment de les prescripcions d'aquesta Llei i de la normativa que la desplegui.

j) *Flux d'hemisferi superior instal·lat*: flux radiat per damunt del pla horitzontal per un aparell d'enllumenament o per un cos, un edifici o un element lluminós.

k) *Horari nocturn*: franja horària que va des de l'hora que sigui fixada per via reglamentària fins a la sortida del sol.

l) *Modificació de l'enllumenat*: canvi en les instal·lacions o els aparells d'enllumenament, amb l'abast i les condicions que siguin determinats per via reglamentària.

m) *Llum* (en masculí): aparell que conté una font de llum.

n) *Estalvi energètic*: obtenció de la llum necessària amb el mínim consum d'energia.

o) *Eficiència energètica*: màxim aprofitament d'un llum.

2. També als efectes d'aquesta Llei, i quant a l'ús a què és destinat l'enllumenat, s'entén per:

a) *Enllumenat exterior viari*: el de les superfícies destinades al trànsit de vehicles.

b) *Enllumenat exterior per a vianants*: el de les superfícies destinades al pas de persones.

c) *Enllumenat exterior viari i per a vianants*: el de les superfícies destinades al trànsit de vehicles i al pas de persones.

d) *Enllumenat exterior ornamental*: el de les superfícies enllumenades amb objectius estètics.

e) *Enllumenat exterior industrial*: el de les superfícies destinades a una activitat industrial.

f) *Enllumenat exterior comercial i publicitari*: el de les superfícies destinades a una activitat comercial o publicitària.

g) *Enllumenat exterior esportiu i recreatiu*: el de les superfícies destinades a una activitat esportiva o recreativa.

h) *Enllumenat exterior de seguretat*: el de les superfícies que cal vigilar i controlar.

i) *Enllumenat exterior d'edificis*: el de les superfícies que, tot i formar part d'una finca de propietat privada, són externes a les edificacions.

j) *Enllumenat exterior d'equipaments*: el de les superfícies que, tot i formar part d'un equipament, públic o privat, són externes a les edificacions.

CAPÍTOL II

RÈGIM REGULADOR DELS ENLLUMENATS

ARTICLE 5. ZONIFICACIÓ

1. Per a l'aplicació d'aquesta Llei, el territori s'ha de dividir en zones, en funció de la vulnerabilitat a la contaminació lumínica.

2. La divisió del territori en zones s'ha d'establir per via reglamentària i s'ha d'ajustar a la zonificació següent:

a) Zona E1: àrees incloses en el Pla d'espais d'interès natural o en àmbits territorials que hagin d'ésser objecte d'una protecció especial, per raó de llurs característiques naturals o de llur valor astronòmic

especial, en les quals només es pot admetre una brillantor mínima.

b) Zona E2: àrees incloses en àmbits territorials que només admeten una brillantor reduïda.

c) Zona E3: àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor mitjana.

d) Zona E4: àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor alta.

e) Punts de referència: punts pròxims a les àrees de valor astronòmic o natural especial incloses en la zona E1, per a cadascun dels quals cal establir una regulació específica en funció de la distància a què es trobin de l'àrea en qüestió.

3. Els ajuntaments poden establir una zonificació pròpia en llur terme municipal, sempre que no disminueixi el nivell de protecció aprovat en virtut de l'apartat 2, llevat que hi concorrin causes justificades, d'acord amb el que sigui regulat per reglament.

ARTICLE 6. *LIMITACIONS I PROHIBICIONS*

1. El flux d'hemisferi superior instal·lat aplicable a les zones establertes en virtut de l'article 5 s'ha de regular per via reglamentària, per a cadascun dels usos especificats per l'article 4.2 i per a qualsevol altre ús que sigui determinat per reglament.

2. Els nivells màxims de llum per a cadascun dels usos especificats per l'article 4.2 s'han d'establir per via reglamentària, tenint en compte les recomanacions internacionals, amb mecanismes que en permetin l'adequació en cas de modificació de les esmentades recomanacions.

3. Els projectes d'instal·lació d'enllumenats que hagin de funcionar en horari nocturn han d'anar acompanyats d'una memòria que en justifiqui la necessitat.

4. Els ajuntaments poden establir valors propis de flux d'hemisferi superior instal·lat, atenent a les característiques i especificitats de llur territori, sempre que no disminueixi la protecció atorgada en virtut de

l'apartat 2, llevat que hi concorrin causes justificades, d'acord amb el que sigui regulat per via reglamentària.

5. Els nivells màxims de llum establerts en virtut de l'apartat 2 també són aplicables als enllumenats interiors, si produeixen intrusió lumínica cap a l'exterior.

6. Es prohibeixen:

a) Els llums, integrals o monocromàtics, amb un flux d'hemisferi superior emès que superi el 50% d'aquest, llevat que enllumenin elements d'un especial interès històric o artístic, d'acord amb el que sigui determinat per via reglamentària.

b) Les fonts de llum que, mitjançant projectors convencionals o làsers, emetin per damunt del pla horitzontal, llevat que il·luminin elements d'un especial interès històric, d'acord amb el que sigui determinat per via reglamentària.

c) Els artefactes i dispositius aeris de publicitat nocturna.

d) L'enllumenament de grans extensions de platja o de costa, excepte per raons de seguretat, en cas d'emergència o en els casos que sigui determinat per via reglamentària, en atenció als usos de l'enllumenat.

e) L'enllumenament permanent de les pistes d'esquí.

f) L'enllumenament d'instal·lacions a manca de la memòria justificativa que exigeix l'apartat 3.

ARTICLE 7. CARACTERÍSTIQUES DE LES INSTAL·LACIONS I ELS APARELLS D'ENLLUMENAMENT

1. Les instal·lacions i els aparells d'enllumenament s'han de dissenyar i instal·lar de manera que es previngui la contaminació lumínica i s'afavoreixi l'estalvi, l'ús adequat i l'aprofitament de l'energia, i han de comptar amb els components necessaris per a aquest fi.

2. S'han d'establir per via reglamentària les prescripcions aplicables als aparells d'enllumenament, en funció, si escau, de les zones establertes d'acord

amb l'article 5 i dels nivells màxims fixats d'acord amb l'article 6, especialment pel que fa a:

a) La inclinació i la direcció dels llums, les característiques del tancament i la necessitat d'apantallar-los per a evitar valors excessius de flux d'hemisferi superior instal·lat, d'enlluernament o d'intrusió lumínica.

b) El tipus de làmpades que cal utilitzar o d'ús preferent.

c) Els sistemes de regulació del flux lluminós en horaris especials, si s'escau.

3. Els aparells d'enllumenament exterior que, de conformitat amb el que disposen els apartats 1 i 2, compleixen els requisits exigits pel que fa als components, el disseny, la instal·lació, l'angle d'implantació respecte a l'horitzontal i l'eficiència energètica, poden acreditar mitjançant un distintiu homologat llur qualitat per a evitar la contaminació lumínica i estalviar energia.

4. S'han d'adoptar els programes de manteniment necessaris per a la conservació permanent de les característiques de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament.

5. D'acord amb criteris d'estalvi energètic, s'ha de prioritzar en els enllumenats exteriors la utilització preferent de làmpades de vapor de sodi d'alta pressió (VSAP) i de baixa pressió (VSBP). Aquestes làmpades han de substituir les làmpades de vapor de mercuri en els processos de renovació de l'enllumenat públic, que han de tendir a la reducció de la potència instal·lada.

ARTICLE 8. *RÈGIM ESTACIONAL I HORARI D'USOS DE L'ENLLUMENAT*

1. L'enllumenat exterior, tant el de propietat pública com el de propietat privada, s'ha de mantenir apagat en horari nocturn, tant en zones comercials com en zones industrials, residencials o rurals, excepte en els casos següents:

a) Per raons de seguretat.

b) Per a enllumenar carrers, camins, vials, llocs de pas i, mentre siguin destinades a aquest ús, zones d'equipament i d'aparcament.

c) Per a usos comercials, industrials, agrícoles, esportius o recreatius, durant el temps d'activitat.

d) Per altres motius justificats, que s'han de determinar per via reglamentària i s'han d'haver especificat en la memòria justificativa que exigeix l'article 6.3.

2. Els ajuntaments han de regular un règim propi d'enllumenat per als esdeveniments nocturns singulars, festius, firals, esportius o culturals a l'aire lliure, que ha de compatibilitzar la prevenció de la contaminació lumínica i l'estalvi energètic amb les necessitats derivades dels esdeveniments esmentats.

3. Els criteris generals del règim estacional i horari d'usos de l'enllumenat exterior s'han de regular per via reglamentària. La regulació ha de tenir en compte les especificitats a què fan referència els apartats 1 i 2 i ha de fixar els condicionants aplicables a l'enllumenament en horari nocturn de monuments o d'altres elements d'un interès cultural, històric o turístic especial.

4. El que estableix aquest article també és aplicable als enllumenats interiors, tant els de propietat pública com els de propietat privada, si produeixen intrusió lumínica a l'exterior.

CAPÍTOL III

ACTUACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

ARTICLE 9. OBLIGACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar perquè:

a) Els enllumenats distribueixin la llum de la manera més efectiva i eficient i utilitzin la quantitat mínima de llum per satisfer els criteris d'enllumenament.

b) Els llums utilitzats siguin tancats o apantallats, d'acord amb el que estableixen els articles 6 i 7.

c) Els enllumenats exteriors que s'instal·lin preferentment tinguin acreditada llur qualitat per a evitar la contaminació lumínica i estalviar energia, d'acord amb el que estableix l'article 7.3.

d) Els components dels enllumenats s'ajustin adequadament a les característiques dels usos i de la zona enllumenada i emetin preferentment en la zona de l'espectre visible de longitud d'ona llarga.

e) Els enllumenats estiguin connectats només quan calgui, mitjançant temporitzadors, si escau.

f) Els enllumenats es mantinguin apagats en horari nocturn, quan no siguin necessaris.

g) Les instal·lacions i els aparells d'enllumenament siguin sotmesos al manteniment adequat per a la conservació permanent de llurs característiques.

ARTICLE 10. RÈGIM D'INTERVENCIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ AMBIENTAL

1. Les característiques dels enllumenats exteriors, ajustades a les disposicions d'aquesta Llei i de la normativa que la desenvolupi, s'han de fer constar en els projectes tècnics annexos a la sol·licitud d'autorització ambiental, a la sol·licitud de llicència ambiental o, si s'escau, a la comunicació de l'activitat, d'acord amb el que estableix la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

2. El que estableix l'apartat 1 també és aplicable als enllumenats interiors, si produeixen intrusió lumínica a l'exterior.

ARTICLE 11. CRITERIS PER A LA CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA

1. Les administracions públiques han d'incloure en els plecs de clàusules administratives d'obres, de serveis i de subministraments els requisits que ha de complir necessàriament l'enllumenat exterior per ajustar-se als criteris de prevenció i correcció de la contaminació lumínica establerts per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupi.

2. El distintiu homologat a què es refereix l'article 7.3 per als aparells d'enllumenament acredita que compleixen els requisits fixats per l'apartat 1 als efectes de la contractació administrativa.

3. Les construccions, les instal·lacions i els habitatges que requereixen enllumenament en horari nocturn han de presentar a l'administració pública competent una memòria que en justifiqui la necessitat. En tot cas, el projecte d'enllumenat s'ha d'ajustar al màxim als criteris de prevenció de la contaminació lumínica.

ARTICLE 12. CONSTRUCCIONS FINANÇADES AMB FONTS PÚBLICS

Els projectes d'enllumenat exterior en construccions, instal·lacions i habitatges finançats amb fons públics s'han d'ajustar necessàriament als criteris de prevenció de la contaminació lumínica que estableix aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

RÈGIM ECONÒMIC

ARTICLE 13. FONTS ECONÒMICA

1. Es crea el Fons per a la protecció del medi contra la contaminació lumínica, que es nodreix del recursos següents:

a) L'import dels ingressos provinents de les sancions imposades per l'Administració de la Generalitat en aplicació d'aquesta Llei.

b) Les aportacions i els ajuts atorgats per particulars, per empreses i institucions públiques o privades i per administracions públiques.

c) Les aportacions dels pressupostos de la Generalitat necessàries per a garantir el compliment dels objectius d'aquesta Llei.

2. La recaptació del Fons creat per l'apartat 1 s'afecta a la concessió d'ajuts i subvencions destinats a la

implantació de les mesures establertes per aquesta Llei i per la normativa que la desplegui.

ARTICLE 14. RÈGIM D'AJUTS

1. S'han d'establir línies d'ajuts específics per promoure l'adaptació dels enllumenats exteriors a les prescripcions d'aquesta Llei.

2. Per a l'atorgament dels ajuts a què es refereix l'apartat 1, és criteri preferent el fet que l'enllumenat sigui dins una zona E1 o un punt de referència.

3. Les sol·licituds que es formulin per a rebre els ajuts a què es refereix l'apartat 1 s'han de presentar acompanyades del projecte tècnic de la instal·lació i del pressupost corresponent.

CAPÍTOL V

RÈGIM SANCIONADOR I POTESTAT D'INSPECCIÓ I CONTROL

ARTICLE 15. INFRACCIONS SANCIONABLES

Constitueixen infracció administrativa les accions i les omissions que contravenen a les obligacions que estableix aquesta Llei, d'acord amb la tipificació i la gradació que estableix l'article 16.

ARTICLE 16. TIPIFICACIÓ

1. Són infraccions lleus les accions o les omissions següents:

a) Vulnerar dins un marge de fins a dues hores el règim horari d'ús de l'enllumenat.

b) Excedir de fins al 20% el flux d'hemisferi superior instal·lat autoritzat.

c) Infringir per acció o per omissió qualsevol altra determinació d'aquesta Llei o de la reglamentació que la desplegui, llevat que s'incorri en una infracció greu o molt greu.

d) Instal·lar llums o fonts de llum contravenint al que disposa l'article 6.6.a i b.

2. Són infraccions greus les accions o les omissions següents:

a) Vulnerar per més de dues hores el règim horari d'ús de l'enllumenat.

b) Excedir de més del 20% el flux d'hemisferi superior instal·lat autoritzat.

c) Instal·lar aparells d'enllumenament que no compleixin els requisits establerts per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupi.

d) Dur a terme una modificació de l'enllumenat exterior que n'alteri la intensitat, l'espectre o el flux d'hemisferi superior instal·lat de manera que deixin de complir les prescripcions d'aquesta Llei o de la normativa que la desenvolupi.

e) Cometre dins una zona E1 o en un punt de referència una infracció tipificada com a lleu.

f) Obstruir l'activitat de control o d'inspecció de l'Administració.

g) Cometre dues o més infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus les accions o les omissions següents:

a) Cometre una infracció tipificada com a greu, si causa un perjudici important al medi.

b) Cometre dins una zona E1 o en un punt de referència una infracció tipificada com a greu.

c) Cometre dues o més infraccions greus.

ARTICLE 17. RESPONSABILITAT

Són responsables de les infraccions d'aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que han participat en la comissió del fet infractor.

ARTICLE 18. PROCEDIMENT SANCIONADOR

El procediment administratiu aplicable per a la imposició de les sancions fixades per aquesta Llei és el que estableix la normativa vigent reguladora del procediment sancionador.

ARTICLE 19. *QUANTIA DE LES SANCIONS*

1. Les infraccions lleus se sancionen amb multes de 25.000 pessetes (150,253 euros) a 100.000 pessetes (601,012 euros).

2. Les infraccions greus se sancionen amb multes de 100.001 pessetes (601,018 euros) a 500.000 pessetes (3.005,060 euros).

3. Les infraccions molt greus se sancionen amb multes de 500.001 pessetes (3.005,067 euros) a 5.000.000 de pessetes (30.050,605 euros).

ARTICLE 20. *GRADUACIÓ DE LES SANCIONS*

Les sancions es graduen tenint en compte els criteris següents:

- a) La intencionalitat de la persona infractora.
- b) El grau de participació en el fet per títol altre que el d'autor.
- c) La reincidència, si per resolució ferma s'ha declarat la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa.

ARTICLE 21. *MESURES CAUTELARS*

1. Si es detecta l'existència d'una actuació contrària a les determinacions d'aquesta Llei, l'administració competent ha de requerir l'interessat, amb audiència prèvia, perquè la corregeixi, i ha de fixar un termini a aquest efecte.

2. En el cas que el requeriment a què es refereix l'apartat 1 sigui desatès, l'administració competent pot acordar, per resolució motivada, i amb audiència prèvia de l'interessat, les mesures necessàries per a desconnectar i, si s'escau, precintar l'enllumenat infractor.

3. Les mesures cautelars determinades per aquest article es poden adoptar simultàniament a l'acord d'incoació del procediment sancionador o en qualsevol moment posterior de la tramitació, i no es poden perllongar per més de tres mesos.

ARTICLE 22. MULTES COERCITIVES I REPARACIÓ DELS DANYS

1. Es poden imposar multes coercitives, d'una quantia màxima de 100.000 pessetes (601,012 euros), i un màxim de tres de consecutives, per constrènyer al compliment de les obligacions derivades de les mesures cautelars o de les resolucions sancionadores que s'hagin dictat.

2. Si una infracció d'aquesta Llei causa un dany a la biodiversitat del medi, el responsable té l'obligació de reparar-lo, i ha de retornar prioritàriament la situació a l'estat originari, previ a l'alteració. Si la reparació no és possible, el responsable de la infracció ha d'indemnitzar pels danys i perjudicis.

3. La imposició de multes coercitives i l'exigència de la reparació del dany o de la indemnització pels danys i perjudicis causats és compatible amb la imposició de les sancions que corresponguin.

ARTICLE 23. POTESTAT SANCIONADORA I ÒRGANS COMPETENTS

1. La potestat sancionadora per a les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon a l'Administració de la Generalitat i als ens locals.

2. Els òrgans competents per a imposar les sancions fixades per aquesta Llei s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 24. POTESTAT D'INSPECCIÓ I CONTROL

1. La potestat d'inspecció i control dels enllumenats que puguin ésser font de contaminació lumínica correspon al Departament de Medi Ambient i als ajuntament, i és exercida per personal acreditat al servei de l'administració respectiva, que té la condició d'autoritat, sens perjudici del que estableix la disposició addicional tercera.

2. Els fets constatats en l'acta d'inspecció aixecada pel personal acreditat a què es refereix l'apartat 1 tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar els interessats.

3. Les entitats o persones sotmeses a inspecció tenen l'obligació de facilitar al màxim el desenvolupament de les tasques d'inspecció i control.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Els enllumenats exteriors existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden mantenir inalterades llurs condicions tècniques, en els termes que estableix la disposició transitòria primera, però han d'ajustar el règim d'usos horaris al que determinen aquesta Llei i la normativa que la desplegui.

SEGONA

Si posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es porta a terme una modificació substancial d'un enllumenat exterior que n'afecta la intensitat, l'espectre o el flux d'hemisferi superior instal·lat, s'ha d'ajustar en tot cas a les prescripcions de la Llei i de la normativa que la desplegui.

TERCERA

Les actuacions d'inspecció i control dels enllumenats exteriors, pel que fa al compliment d'aquesta Llei, poden ésser dutes a terme per entitats col·laboradores, que han d'estar acreditades degudament i han de comptar amb els mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de llurs funcions.

QUARTA

Els ajuntaments poden delegar en els consells comarcals la zonificació del terme municipal a què els autoritza l'article 5.3, en els termes que estableix la normativa sobre règim local.

CINQUENA

El desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei ha de tenir en compte, d'acord amb els requisits i els principis que la Llei estableix, les alteracions de la

claror natural causades per l'activitat humana, altres que la instal·lació d'enllumenats, que puguin derivar en formes de contaminació lumínica.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA

Els enllumenats exteriors existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar a les prescripcions de la Llei i de la normativa que la desplegui en els terminis que siguin fixats per via reglamentària, que en cap cas no poden ultrapassar el període de vuit anys, comptadors de la dita entrada en vigor, i que s'han de determinar atenent, entre d'altres, els criteris següents:

- a) Els usos de l'enllumenat.
- b) La classificació de la zona en què s'emplaça l'enllumenat.
- c) Els perjudicis que causa l'enllumenat per al medi o per a la ciutadania.
- d) La magnitud de les reformes que s'hagin de dur a terme.
- e) L'eficiència energètica de l'enllumenat.
- f) Els costos econòmics de l'adaptació.

SEGONA

La Generalitat, per mitjà del règim d'ajuts regulat per l'article 14 i dels altres mecanismes pressupostaris pertinents, ha de col·laborar amb els ajuntaments per garantir l'adaptació dels enllumenats públics dels termes municipals respectius a les prescripcions d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

El Departament de Medi Ambient ha de promoure campanyes de difusió i conscienciació ciutadana en relació amb la problemàtica que comporta la contaminació lumínica.

SEGONA

D'acord amb el principi de col·laboració, s'han de promoure convenis de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i també, si escau, l'Administració general de l'Estat, amb vista a l'impuls i la implantació de les mesures que regula aquesta Llei.

TERCERA

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de regular i constituir una comissió de prevenció i correcció de la contaminació lumínica, amb la participació dels diversos sectors implicats, amb la funció d'impulsar i promoure l'aplicació d'aquesta Llei i qualsevol altra que li sigui atribuïda.

2. El desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en el termini de nou mesos a partir de la constitució de la comissió a què es refereix l'apartat 1.

QUARTA

Es faculta el Govern per a actualitzar mitjançant decret les multes fixades per aquesta Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

CINQUENA

S'habilita el Govern per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei i el conseller o consellera de Medi Ambient per a fer la regulació de la comissió de prevenció i correcció de la contaminació lumínica a què es refereix la disposició final tercera.

SISENA

En el termini que estableix la disposició final tercera per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei, el departament competent ha de determinar els requisits per a atorgar el distintiu homologat a què es refereix l'article 7.3.

SETENA

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada.

Índex analític

administracions públiques	DF 1a i 2a
- <i>Administració de la Generalitat</i>	art. 13.1.a
- <i>contractació administrativa</i>	art. 11
- <i>intervenció de l'Administració ambiental</i>	art. 10
- <i>obligacions</i>	art. 9
- <i>potestat d'inspecció</i>	art. 24
- <i>potestat sancionadora</i>	art. 23
ajuntaments	
- <i>regulació de l'enllumenat de determinats esdeveniments</i>	art. 8.2
- <i>valors propis de flux</i>	art. 6.4
- <i>zonificació pròpia</i>	art. 5.3
ajuts	art. 14 i DT 2a
aparells d'enllumenament	
- <i>característiques</i>	art. 7
artefactes i dispositius de publicitat nocturna	art. 6.6.c
brillantor: definició	
- <i>mínima</i>	art. 5.2.a
- <i>reduïda</i>	art. 5.2.b
- <i>mitjana</i>	art. 5.2.c
- <i>alta</i>	art. 5.2.d
components dels enllumenats	art. 9.d
consells comarcals	DA 4a
conservació dels aparells d'enllumenament	art. 7.4
construccions finançades amb fons públics	art. 12
contaminació lumínica	art. 1 i 2.d
distintiu homologat dels aparells d'enllumenament	art. 7.3 i 11.2

eficiència energètica	art. 2.b
enllumenament de pistes d'esquí	art. 6.6.e
enllumenament de platja o costa	art. 6.6.d
enllumenat exterior	art. 8.1, 9.c i 10.1; DA1a, 2a i 3a, i DT 1a
enllumenats interiors	
<i>- que produeixen intrusió</i>	art. 8.4 i 10.2
exclusió àmbit aplicació	art. 3.2
exempcions d'aplicació	art. 3
finalitats	art. 2
flux d'hemisferi superior	art. 4.1.j, 6.1 i 6.4, i DA 2a
fons econòmic	art. 13
horari nocturn	art. 8.1, 8.3, 9.fi 11.3
infraccions	art. 15 i 16
inspecció	art. 24
inspecció i control	art. 24
instal·lacions	art. 7
intrusió lumínica	art. 2.c
làmpades	
<i>- regulació de l'ús</i>	art. 7.2.b
làmpades de vapor de sodi	
<i>- d'alta pressió i de baixa pressió</i>	art. 7.5
mesures cautelars	art. 21
multes coercitives	art. 22
nivells màxims de llum	art. 6.2, 6.5 i 6.6.a
obligacions de les administracions públiques	
<i>(vegeu administracions públiques)</i>	
potestat sancionadora	art. 23

procediment sancionador	art. 18
prohibicions	art. 6.6
projectes d'instal·lació d'enllumenats	art. 6.3
punts de referència	art. 5.e
reglament	art. 3.1.a, 4.1.i, k i l, 5.2, 5.3, 6, 7.2, 8.1, 8.3, 16.1 i 23; DA 5a; DT 1a, 3a i 5a, i DF 6a
reparació dels danys	art. 22
responsabilitat per les infraccions	art. 17
sancions	art. 19 i 20
zones	art. 5
zonificació	art. 5

